

[Hilmar Baunsgaard.]

skattesystemet, som han gav udtryk for, i det radikale venstres landsmøderesolution. Men lad det så endda ligge, det er sagt for den historiske kendsgernings skyld.

Må jeg så sige om fradragsområderne, at det er rigtigt, at det radikale venstre har peget på, at en lang, lang række af vore fradrag efter vor opfattelse virker uhensigtsmæssigt. Den opfattelse har vi stadig, men så vidt jeg kan bedømme de forslag, der foreligger til afgørelse i dag, er der ingen af disse, der overhovedet beskæftiger sig med disse fradragsområder, og derfor er det ikke spørgsmålet om disse fradragsområder, der skal tages stilling til i dag. Jeg har forstået, at det kommer senere, og det radikale venstre har ikke ændret opfattelse på disse områder. Men jeg vil gerne sige én ting, og det gælder om dette, som det gælder om merværdiafgiften: det, vi ville med disse omlægninger, det var at få en skattereform, der gik så langt som muligt til den situation, at den indkomst, der kom til beskatning, svarede så nær som muligt til den faktiske indkomst, og at der derfor skulle kunne opereres med lavere procenter.

Vi får ikke disse lavere procenter, vi får i det hele taget ikke den skattereform, vi gerne ville have, og derfor kan det radikale venstre ikke medvirke til gennemførelsen af det forslag, der er til tredje behandling her. Jeg må føje til, at de politiske begrundelser, jeg angav ved lovforslagets anden behandling for ikke at kunne gøre det, synes mig ikke at være afsvækket i den forløbne tid. Jeg er tværtimod af den opfattelse, at de politiske konsekvenser af det foiligt mellem de to partier, der er indgået, forekommer i dag ikke mindre omfattende, end de gjorde ved anden behandling, snarere tværtimod. Jeg kan derfor heller ikke se andet, end at den almindelige politiske vurdering må lede til, at der her er tale om noget, som går langt ud over det lovforslag, vi i dag behandler, og som følgelig andre partier ikke kan tage et medansvar for.

Da vi ikke får den skattereform, der for det radikale venstre var en afgørende forudsætning for at gå ind for merværdiafgiften, kan vi ikke gøre det. Vi kan det så meget mindre, som man heller ikke har imødekommet en del af de rimelige ønsker, der er rejst fra erhvervslivets side, og som med større smidighed fra de to flertalspartiers

side kunne være imødekommet. Derfor må det radikale venstre anbefale, at man stemmer imod lovforslaget, når det om et øjeblik kommer til afstemning.

Antonsen: Liberalt centrum vil også anbefale at stemme imod merværdiafgiften. Vi er klar over og har selv været med til at fremhæve, at merværdiafgiften har en række tekniske fortrin fremfor engrosomsen og også fremfor en detailoms, som jo har været diskuteret i forbindelse med afgiftsdrøftelserne. Vi er klar over, at merværdiafgiften, som den nu foreligger, på en række områder er de andre systemer overlegen.

Vi er dog ikke fuldt ud tilfreds med lovforslaget i den form, det nu har fået. Der er en række enkeltheder, som vi gerne ville have haft bedre. Jeg kan som et kuriosum nævne, at nu har man gjort dagbladene afgiftsfri. Vi har ikke villet vende os imod det, men jeg kunne da godt tænke mig, at bladhandlerne, når de opdager, hvad det betyder for dem af ekstra administration, at de nu både skal til at handle med afgiftsfri- og afgiftspligtige varer, vil være lidt beklemmt ved situationen.

Vi har også ved første behandling givet udtryk for, at reglerne om refusion i byggeriet burde kunne indrettes anderledes under merværdiafgiften; som det er i dag, kalkulerer man det system, der anvendes under engrosomsen. Det havde været muligt at give fuld refusion for nybyggeriet, idet man har afgiftsbeløbet skrevet på den faktura, man modtager. Ministeren gav udtryk for en vis velvilje over for dette forhold ved første behandling. Jeg pegede på, at der med det system, der nu gennemføres, vil finde en vis diskrimination sted mod de områder i landet, specielt storbyområderne, hvor udgifterne, specielt håndværksudgifterne, i forbindelse med byggeriet er større, og der havde været mulighed for at afhjælpe det, hvis man havde refunderet efter regning.

Ved første behandling pegede vi også på, at der var visse overgangsproblemer for erhvervslivet, bl. a. dette at en del af anskaffelserne af driftsmidler nu formentlig vil gå i stå. Der er en lang række driftsmidler, som virksomhederne i dag må indkøbe med afgift på, det gælder både industri, handel og landbrug, og som de under mer-